

gisch opzicht de bevruchting het nieuwe wezen met het nieuwe erfelijkheidspatroon doet ontstaan. „Hier wordt de waarde van het genotype verabsoluteerd en de gelijkwaardigheid van het milieu in het samenspel met de aanleg voor de tot-stand-koming van het fenotype gerelativeerd”.

Volgens Böckle bestaat er minstens tot en met het nidatieproces de mogelijkheid tot het ontstaan van een tweeling. Dit betekent dat het zich ontwikkelende leven mogelijkwijze nog kan splitsen in 2 onderscheiden individuen. Indien dit zo is, betekent het echter tevens dat er vóórdien nog geen sprake is van één individuele persoon. Deelbaarheid, aldus Böckle, is in strijd met het begrip van de menselijke persoonlijkheid. M.a.w., vóór de inplanting is slechts sprake van een potentieel individueel menselijk leven.

In de derde plaats heeft Koester erop gewezen dat het moment van de innesteling het meest beslissende ogenblik in het wordingsproces van de mens is, omdat pas dan van een werkelijke interactie, van een reële communicatie sprake is. De bevruchte eicel betreft weliswaar al voedsel uit de haar omringende vochten van het moederlichaam, maar van een echte interactie is slechts zeer ten dele sprake. Pas met de nidatie komt de noodzakelijke interactie goed op gang en eerst na de innesteling is er sprake van een „communiceren” met het moederlichaam, van mede-menselijkheid.

Ook Dupuis is bovengenoemde mening toegedaan. Op de vraag wanneer er van zwangerschap sprake is kan men, aldus Dupuis, tussen twee grenzen kiezen, t.w. het moment van de bevruchting of het moment van de innesteling. Zeer beslist kiest hij voor laatstgenoemde grens omdat: a. de bevruchte eicel als zodanig niet levensvatbaar is, maar gedoemd ten gronde te gaan, tenzij nidatie plaatsvindt; b. van alle bevruchte eicellen naar schatting slechts ongeveer de helft tot definitieve innesteling komt*; c. van zwangerschap van de vrouw pas sprake is als de vrucht organisch deel van haar lichaam uitmaakt.

Hoewel Prick van mening is dat de bevruchte eicel het eerste ontwikkelingsstadium en de eerste openbaring van nieuw individueel

* Volgens Böckle sterft waarschijnlijk vóór de nidatie 30-50 procent der embryös af, ná de nidatie 10 procent en ná de derde zwangerschapsmaand 3-4 procent.